

מפתח

1234567

1234567

אותיות: 201 - ט' - שרש הנעלם, עוה"ב. 306 - החיים של הברואים.

אחד: 17 - תמצית העשר. 19 - אצילות, מחשבה, נקודה. 22 - המקור.

אחוריים: 182 - ללא כוונה ודעת. 232 - אחוריים דסיני - תרמוד. 264 - בכל אחוריים דאחוריים. 265 - שיחה אחוריים דדיבור.

איוב (ספר): 41 - נחמה לצדיק שרע לו.

איש: 21 - המעלה החמש עשרה. 49 - מעלה בכח. 67 - מעפר. 90 - פרו ורבו במעשים מהחכמה.

אכילה: 34 - איסור המותר מפני השינה. 51 - חסרון, וע"י מצותיה תוספת מעלה. 247 - כלל השתדלות ותיקוני אדם באכילות.

אל אחר: 260 - לא עביד פירין.

אם: 39, 48-50, 61 - מצד השלמת החסרון. 40 - אהבתה. 49 - אם למסורת ולמקרא. 50 - הולדה בפועל. 60-61 - ואב והקב"ה מולידים מעשים טובים. 93 - בן כסיל תוגתה.

אמהות: 23 - ארבע.

אמונה: 24-25 - זרעים, שהכל מה' 27-28, 43 - כלילות. 75 - בפועל, ואהבת לרעך. 118 - מביאה לרוה"ק. 118, 120 - של ישראל לעומת עכו"ם. 190 - באמונה למעלה מהשכל מתקנים שורש הנעלם. 305 - ואמת.

אמצע: 131 - השתמשות בשני קצוות, תמימות.

אמת: 37 - השליך ארצה כנגד התאוה. 259 - כל דבר כלול מאמת ודמיון. 305 - קו אמצעי, מוצנע.

ארבע מלכויות: 331, 332 - אברהם יצחק יעקב דוד.

ארמית: 381-382 - בישראל מלבן ולא במלאכים.

ארץ ישראל: 45, 77 - תורה ואח"כ אשה. 70 - ענה ואח"כ יראה. 76, 209 - הכרת ה', המקום הנבחר. 101 - כמי שיש לו אלוה. 103, 142 - תכלית קדושתה. 106, 142 - מבטלת חטאי ישראל. 142 - מדתה ד"א כר' ישמעאל. 142, 186 - חמדתה בקדושה. 144 - תיקון התאוה בשורשה. 145 - הכרת ה' גם בהעלם. 145 - נוחלי הארץ בקדושת תושב"ע. 186 - לבושה חמדות עוה"ז. 209 - אבדה כשלא

אב: 39, 48-50 - מצד הוספת מעלה. 40 - מוראו. 49 - בנין אב. 50 - הולדה בכח. 60-61 - ואם והקב"ה מולידים מעשים טובים. 93 - בן חכם שמחתו.

אבות: 39, 48 - רק שלושה נקראים, שכחם ניכר בבנים. 40 - לב ומח. 104, 107 - מצילים זרעם מגהינם. 122 - נקראו איתנים. 140 - יעקב מלכר משה מלגאו.

אוב: 148 - סודו כח הכלא דגרמי. 149 - העלאת שמואל בהיתר. 149 - רבקות בשארית הרע שבעצמות. 150 - כנגדו כהנים באורים ותומים. 150 - כחו מצד תאות כפיתום. 151 - בשבת קודש אינו עולה. 151 - שמיעתו במחשבה מכה החשק. 151 - מדבר משחיו, מקום החשק.

אזום: 11 - רציחה.

אדם: 5 - מרכז הבריאה. 54 - גוף ושכל, יצר ותורה. 150, 168, 264 - בצורתו נרמזה השגת אלוקות. 169 - כלול מד' עולמות. 169, 173, 175 - מכריע כל העולם במעשיו. 277 - נפש, גוף נכסים, חברים. 281 - הקבלה לליקוי חמה. 281 - השם שקרא לעצמו. 282, 283 - מצוות כאברים. 296 - ד' אמותיו. 309 - הגדרה בשלוש מדרגות. 321, 322 - כעצי גן עדן. 327, 328 - שלושת שמותיו.

אהבה: 2 - לאביו ה' הנבדל. 43 - בתחילת המעשה. 74-76 - ואהבת לרעך, כל התורה. 131, 270 - צריכה מיזוג עם יראה. 305 - התחלה בתורה. 317, 318 - בהתחלה שלא לשמה. 319, 357 - שלמותה עם יראה. 331 - אברהם לעומת לוט. 347 - מרחוק. 377 - תמכי אורייתא. 392-393 - מידיעת גדולתו.

אויל: 284 - לעומת פתי.

אומות העולם: (גוים) 54 - אינם בצלם אלוקים, ובגוף דומים. 109 - עשרה עממין. 109-110, 194 - ג' רישין ינוצחו לעתיד לבוא. 121 - עניינם לברר צדקת ישראל. 141 - רואים בסדר מקרה. 147, 192 - לא קיבלו התורה. 174 - קוצים כסוחים דאשת זנונים. 177 - אין בהם דעת. 177 - שורשם ואלוהותם רע, לא עביד פירין. 179 - הרע לא תוקן ולכן לא נהרג. 280 - ליקוי חמה. 282 - כסיבוב החמה. 293 - סר צילם. 314 - ניצוח תאוותם בסוכה. 316, 317 - קיבוצם. 353 - גוי ששבת.

אונס: 34 - שינה.

אור: 40 - שאינו מחשיך. 231 - ימי הבריאה נגזו לעתיד לבוא. 276 - המעבר לחושך. 320, 321 - בשבת ה' מאיר.

אות: 102, 107 - ברית שבת ותפילין.

בירורים: 174א - קודם החטא בירור החשק דרע. ולאחריו בירור שמעשה רע טוב בשורשו. 214 - דרגת אדם במעשיו לבו ומוחו.

בית הכנסת: 284א - על האדמה.

בית הלל: 206 - במחשבה אלו ואלו דא"ח וע"כ הלכה כמותם.

בית המקדש: 65 כנגד חכמת התורה. 66ב-65א - יראה מקדש הקודשים. 88א - בחורבנו המעשה חסר. 176א - מי שלא נבנה בימיו - ר"ל ע"י השתדלות. 199 - יריחו האחוריים.

בן: 66ב - זכר כשמצד החכמה. 146 - עיקר היכר האב. נקראים יסוד. 285ב, 286א - בנים לא היו להם.

בן סורר ומורה: 174ב - בפועל ובמעשה בודאי היה.

בעלי חיים: 52א - אין מצוה לרדות בהם. 52א, 54-53 - מקבלים מרות הצלם האלוקי.

בעלי צדקה: 298א - מתקני הגוף.

בעל תשובה: 16א - ימשמש בעבר.

ברית: 102ב-103א, 124 - אות וקשר לה'. 104 - בלא בחירה. 146 - מילה מברילה בין ישראל לעכו"ם. 155 - מצד ה' יש תיקון לפגם. 156 - קדושת ישראל בשנאת הזימה. 186ב - תושב"כ תיקון המעור, תושב"ע תיקון הלשון.

ברכה: 22ב - אמונת אנכי. 25א - לה' הארץ. 25ב-26א - ברכת קריאת שמע. 26ב - בנוכח ואח"כ נעלם לעומת תפילה. 46-47 - פרו ורבו לאדם וחוה. 52ב - ומלאו את הארץ. 52ב - לא ימוש וכו'. 62א - אין בלא אשה. 68א - בתורה תחילה. 72 - אחריה הארץ נתן לבני אדם. 73 - שאינה פוסקת במדרגת שבת. 96 - במעשה - מה'.

ברכת המזון: 102א, 108 - ברכה לפני ולחריה. 107א - ברית תורה ארץ ומלכות.

ברכת התורה: 291ב, 292א - סיבת והערב נא. 307א - להמשיך חיים מהמקור.

בת: 281ב - פלוני לפלוני.

בת קול: 12א - הלכה כבית הלל. 195ב - גילוי אחוריים דנבואה פנים בפנים. 196 - הד, קול חוזר מדיבורי בני אדם. 196ב - לקטנים שוטים וחכמים. 197 - של חכמים נראה כמתוך לבם. 197ב-198 - התחילה במחשכים של בבל. 211 - מעשי ישראל מולידים אותה.

גאווה: 306א - בדרכי ה'. 312 - שהיא תיקון התאוה.

ברכו בתורה תחילה. 293ב - חמה וקרה. 298ב - טענת בנות צלופחד. 301א - טענת בני גלעד. 307ב - כיבושה לפי כשרון המעשים. 317ב, 318 - בה יראה לשם ה'. 325א - פרת. 331א - מקיאה זנות. 332ב - במה אדע כי אירשנה. 347א - יראה.

אש: 254 - בית יוסף להבה. 320ב, 321 - הכנת היראה לשבת.

אשה: 21 - מעלה ראשונה. 47ב, 50ב-51א - הפטור ממ"ע שהזמן גרמן. 47ב-48א, 49א, 61 - בקשת השלמת החסרון. 51ב - פטורה מפריה ורבייה. 45-44, 63 - ולימוד תורה, מי קודם. 61ב-62 - השרוי בלא אשה, לב. 62ב-63א - ליופי לבנים ולתכשיטים. 67 - מעשה שניכר טובו. 67ב - כשמזרעת תחילה. 83ב - המעלה שבהתעוררותה תחלה. 85א - חכמתה מליבה. 90ב-91א - אין דרכה לכבוש, יראה. 93א - חסרה. 167 - מקור הדינים כי נבראת מצד חשק אדם. 167ב - ברכת שלא עשני אשה. 168א, 172 - נחש - חשק דאשת זנונים. 234 - כח החסרון המבקש השלמה. 276ב - משל לתורה. 281ב - הכוזה על החתן. 338ב-339א - ממנה הקלקול והתיקון. 354ב-356א - כשפים. 367 - מקבלת.

באר: 373ב-374 - היצר כפקק לתורה.

באר שבע: 341, 342 - קצה הארץ, אברהם ואבימלך.

בבל: 45א - תורה ואח"כ אשה. 70, 76ב-77א - קודם יראה. 198 - מחשכים, אחוריים דירושלים ולשה"ק. 199 - כנגדה יריחו, תמרים ת"ק אמה וגרים. 317א - פירוד.

בהמות: 246 - סוד בהמות בהררי אלף, תיקון שורש נפש הבהמית.

בושה: 167, 172 - בעקבות החטא בוש מלגרמיה.

בחירה: 191 - וידיעה, נעשה ונשמע, שני הפכים בנושא אחד. 222א - בנפש בוד' תחתונות ובגוף בג' ראשונות. 222ב - מצד יראת שמים הכל בידי אדם.

בטחון: 119-118 - בה' מביא לשפע בארץ ועי"ז מאמת האמונה. 193א, 210-212 - והשתדלות - תורה לפני תפילה.

ביטול: 17 - בשישים. 17ב-18, 20 - בתשע מאות ושישים. 18ב-19א - בשישה, בשישים, במאה.

ביכורים: 101א - הכרת ה' בא"י. 108 - מביא לרוה"ק.

בינה: 45ב-46א - בן ארבעים. 55-56, 60ב - וחכמה, לפעול מכח שניהם יחד. 58א - נגד תאוה. 61 - חכמת נשים. 71א - רוח הקודש. 79א - עמי לא התבונן. 83 - יודעי בינה לעתים. 85-84 - יראה ומחיקות שה' גנו, חלב. 87א - מי, לב המעשה. 89ב - ירבעם רצה לבטל. 92 - תלויה בחכמה ובמעשים. 99-98 - להבין בינה לסכלות. 318ב, 319א - מה רצון ה' כעת.

גרי: 111 - העלאת ניצוצות בגלות. 127, 199 - מרבים בהשתדלות. 200 - קשים כספחת. 200 - מהם תושב"ע אחוריים ותושב"כ. 201, 232 - לעתיד לבוא אין מקבלין. 228 - בדיקת נעמי את רות.

גשם: 88 - יסורים.

דביקות בה': 75 - הסימן לואהבת לרעך.

דגים: 292 - בכלל בשר.

דומם צומח חי מדבר: 247 - כנגד נר"ג והבלא דגרמי, ד' יסודות, קליפות, עולמות. 247 - תיקון האדם באכילתו, והדומם ע"י המשיח כשיכולע המות.

דור הפלגה: 316 - קיבוצם הוא פרודם.

דורשי רשומות: 159 - דורשים הרשימו הנעלם.

דיבור: 263 - פועל גם בעולמות עליונים. 267 - על ידו הסיעתא דשמיא לאדם בקלא דהדרא.

דיין: 298 - מתקני הגוף.

דין: 330 - לפני חצות.

דמיון: 100-ב-101 - צריך ערמוניות. 101 - בא"י יש בו אלוקות. 113-114 - מחשבת שקר כזנות. 259 - כל דבר כלול מאמת ודמיון.

דעת: 79 - ידע שור קונהו. 81-ב-82 - מעשה בדעת כחבר פיפיות. 86 - תורתו, יין, רפואה. 89-90 - שיהיה המעשה מהלב לפי החכמה. 98-99 - כשהחכמה נובעת מהלב. 100-ב-101 - לעומת דמיון ועורמה.

דרום: 65 - תורה. 64, 66, 68 - מטתו בין צפון לדרום.

דרך: 305 - שקר.

דרך ארץ: 126 - מצדה מצוות בני נח. 261 - קדמה לתורה וחלק ממנה. מאדם עד נח ואכילתם מהצומח.

הבל: 148 - תמצית התחלה וסוף המציאות. 149 - יסוד הבריאה. 209 - תורת עוה"ז כתמצית לעומת תורת משיח.

הבלא דגרמי: 149 - בגוי, בצדיק וברשע. 150 - מכח חשק דזנות או תורה. 152 - ממעשים וחשקות יכולים לרדק בו. 255 - חיות האדם בקול המתגלה בלידתו ובמותו. 256 - אחרונים משיגים של ראשונים, ועל כן הלכה ככתראי. 257 - מי שמשיג שורשו בהבד"ג נקרא נביא, ששומע קול מהבל דנפש.

גאולה: 34-ב-35 - ענין סמיכתה לתפילה. 302 - בגאולה ה' כמלך.

גבולות: 130-131 - ענין עוה"ז תורה וזוה"ק.

גבורה: 36 - גבריאל. 37 - כנגד התאוה. 64 - מטתו בין צפון לדרום. 64 - עוצם ידי. 251 - יצחק, תורה. 335 - הנהגה ארצית. 336, 337 - בירור גבורת סדום. 340 - שרה והגר. 386 - של יעקב ועשו. 388-ב-389 - ביטול הגבורה השקרית. 396-ב-397 - לבושה הוד.

גהינם: 104-ב-105 - ניצולים בזכות האבות. 107 - דוד מגן על היורדים. 315 - למוגדר שלא לשמה.

גודשא: 17 - מדתו בעולם ומשמעותה. 326 - מדתו בים של שלמה ומשמעותה.

גוף: 52 - לא לצער. 54-52 - הנפש צריכה להנהיגו.

גיד הנשה: 382 - פירוש עד היום הזה. 383 - טעם המצוה בדרך הפשט. 383-385 - בדרך הדרש, דור השמד. 386-387 - בדרך הרמז, פגיעה בגבורה. 387-ב-388 - חיותו מאי אכילתו. 388-389 - בימינו או בשתיים. 384, 390 - לא נאסר בעוף. 391 - בדרך הסוד, פגיעה בנבואה.

גיהנון: 231 - סוכב ארץ כוש, מקום תאותו.

גיל ארבעים: 45-ב-46 - מצות לפני ותורה אחרי.

גילוי: 190 - בנסתר סכנה כי בינת הלב ברע.

גילוי עריות: 299 - ה'מן' שמר מג"ע.

גלות: 21-ב-22 - הקיבוץ בזכות המשנה. 162, 179 - במצרים נתברר השורש ובאחרות הענפים. 178 - במצרים מ"ט שערי טומאה. 210 - מחשכי הכרת ה', מדה כנגד מדה. 222 - בגלל קלקול ג' ראשונות הנסתרות. 270 - בבל - לגלות היראה שנראית חסרה בימי שלמה. 302 - בגלות ה' כאב.

גליל: 215 - מקום נפשות בני יוסף.

גלעד: 299, 300 - שכיחי רוצחים. 380-382 - המבריל מהרציחה הארמית.

גמילות חסדים: 32 - כשכל אנושי. 32-ב-33 - כנגד כבוד. 58 - כנגד תאוה. 79-ב-80 - מהלב.

גן עדן: 182 - עליון - כוונות הלב, תחתון - מעשים טובים, ומשם בגדי עשו. 212 - מקום עובדי ה' בדחילו ורחימו הנסתרות. 321 - עד 325 - העצים והנהרות שבו. 356 - יעקב.

חטא: 34 - להתעלות הצדיקים. 175 א - כששב נקרא עת לעשות לה' הפרו תורתך, ומתמתק החטא וחוזר למקורו. 302 ב - מאבותיהם.

חטא העגל: 86 ב-87 א - רצו להפריד הלב מהמעשים. 88 ב-89 א - הלב והמוח בלא המעשים, הדברות. 89 ב-90 א - ענין העגלים של ירבעם. בג' ראשונות, רצו להמשיך יראה גופנית.

חכם: 207 - עדיף מנביא כשלא סותר הלל"מ. 279 א - שמחת אביו.

חכמה: 19 ב-20 א - הרגשת האסור והמותר. 54 ב - לשלוט בגוף. 55-56 - ויראה, לפעול מכה שניהם יחד. 58 א - נגד כבוד. 60, 64 א - ויראה והקב"ה למעשים טובים. 64 א - מטתו בין צפון לדרום. 64 ב - כתי ועוצם ידי. 65 א - תורה, דרום. 66 ב - שלמות המצוה. 67 - אי אפשר בלא מעשה. 67 ב - כיצור. 68 א - ברכה תחילה. 69 - ענוה. 70 ב-71 א - וכינה תורת ה' ותורתו. 79-80 - ידע שור קונהו. 81 ב-82 א - מעשה בדעת כחרב פיפיות. 82-84, 89 - שלמות כשעושה מהלב לפי המחשבה. 84, 86 א - מה', טהורה, מים. 84 ב-85 - מבינת הלב. 91 - לא להשתכר ממנה. 92 - תלוי בלב ובמעשים. 94 ב-95 א - נגד רמאות היצר, ע"י חריצות. 98-99 - המייסרת לאדם ומגדרתו. 146 - משה בישראל ובלעם באו"ה. 148 - חמידו דאורייתא כנגד חמדת תאות. 152 - השגתה ע"י הבלא גרמי. 260 א - דעכו"ם בלא לב. 268 ב - דעכו"ם נמשכת מחכמה תתאה דג"ע. 350 א - של אליעזר עבד אברהם.

חכמה חיצונית: 238 - תיקון מלכת שבא ונבוכדנצר בתושב"ע דבבל ומסייע של דחמ"ו. 239 ב - תיקונה בביטול יצר ע"ו ע"י חכמי תושב"ע.

חלב: 84 ב, 85 - בינת התורה, מתיקות.

חמה: (שמש) 280 ב, 281 - משמעויות הליקוים. 313 ב - מיבש התאוה.

חמור: 29 א - נוער במשמרת ראשונה. 81-79 - מעשה מלב. 88 ב - חטא העגל.

חנוכה: 241 ב - תיקון היחוס.

חסד: 30 ב - תורה אחר חצות. 36 ב - מכאל. 37 א - כנגד הקנאה. 351-352 - אפנה על ימין. 396 ב-397 - לכושו נצח.

חסיד: 32 ב, 33 ב-34 א - חסידותו של דוד. 63 - יראה קודמת לתורה. 68 - יראה קודמת, אברהם. 75 א - סימן שחסיד. 308 ב, 309 א, 313 ב, 314 א - יוצא מהגבול לעומת צדיק. 311 - נח שלא נברא.

חסרון כיס: 275 א - בכל יום.

חריצות: 95 א - מחכימה.

הגדרה: 309, 310 א - בשלוש מדרגות, תיבת נח. 310 ב, 311 א, 315, 316 א - דווקא לשם ה'. 313, 314 א - צדיק. 326 - בפרטים בתיבת נח.

הוד: 395 - ונצח, ראשית הצמצום. 396 ב-397 - לכוש הגבורה. ולפעמים כנגד החסד.

הכרת ה': 102 - מכה א"י ותורה. 184 א - אני אתה הוא - א"י תורה עוה"ב.

הלכה: 54 ב-55 א, 77 א, 79 א, 296 ב - ד' אמות. 78, 206 - כבית הלל. 214 - אסוקי שמעתא אליבא דהלכתא. 215 - דוד מורה הלכות ולא שאול. 256 - כבתראי, שמישיגים הבלא דגרמי של ראשונים.

הנאה: 119 - חיובית ושלילית.

הרהור: 275 ב - אל ימשלו בני.

הרפניא: 240 - מקום פסולי יוחסין אך גם שער ביהמ"ק ופתח גן עדן.

השגה: 264 ב - באלוקות - כפי האדם ואיבריו. 392-393 - קוב"ה ושכינתיה. 393 ב-394 א - לפי כח הנפש.

השגחה: 292 א - הוסרה מהמתאוננים. 302 ב - כאב וכמלך.

השתדלות: 133 - רק לרצון ה'. 193 א, 212-210 - ובטחון - תורה לפני תפילה.

התחלה: 25 - וסוף לשם ה'.

זדון: 275 ב - גם מזדים חשון. 302 ב - בנים משחיתים.

זכרון: 97 - שם אדנות מעורר כתמונה. 97 ב-98 - זכר צדיק לברכה.

זמן: 51 א - רוחני. 51 - מצוותיו להוספת מעלה.

זנות: 290 ב - עוני.

זריזות: 95 ב - יהיה משכיל ומצלית. 132-133 - צריכה גם מתינות.

חברון: 344-345 - חיבור כל הנפשות.

חגים: 108 א - כנגד האבות. 117 א - ע"ש ריקוד מתוך שמחה. חגי ישראל ולעומתם בעכו"ם.

חותם: 165 א - של ה' קול דממה דקה.

יציאת מצרים: 178-179 - בזכות אבות בחסד ולא בהשתדלות.

יצר הרע: 49א - מהלידה. 54 - טבוע באדם והתורה תבלין. 87ב - ניצוחו במעשה. 124 - של ישראל מה'. 279, 291א - מיפה העבירה כמצווה. 287ב - עבר ושנה. 284ב, 285א - בסוף גם הרצון אונס. 357ב-358 - העבודה להורגו כאבותינו. 374ב - כפקק לתורה.

יראה: 2 - מאימו, השכינה שבקרבו. 55-56 - וחכמה, לפעול מכה שניהם יחד. 61-60, 64א - וחכמה והקב"ה למעשים טובים. 61-62 - מיוחסת לאשה. 63א - לעונג בתורה. 63 - שלפני התורה, שליכו ברשותו. 65 - בכל מקום לעומת תורה. 66, 68ב - כשקודמת לחכמה ה' עוזרו. 67ב-68א - כשקודמת אז המעשה בחכמה. 69 - מחכמת העניו. 85 - מהלב, האור שה' גנו. 87א - לב המעשים. 90, 93ב-94א - ממנה המעשים. 90ב - ככבוד ראש. 90ב-91א - אשה חייבת בלאוים. 92ב - מלבוש מה'. 131ב - צריכה מיוזג עם אהבה. 139 - בעכו"ם רעה, בישראל כרצון ה'. 270 - חסרונה למראית עין בימי שלמה תוקן בבל. 305א - ואח"כ אהבה. 305ב - אין תכלת, תורה. 306א - העלמה. 317ב, 318א - רק לשם ה' בארץ ישראל. 319 - שלמות האהבה. 320ב, 321 - כהרלקת הנר לשבת. 340-339, 341ב - של יצחק ואבימלך. 342-343 - שופר מעקידת יצחק. 347 - הכרה מקרוב. 377 - תמכי אורייתא. 393 - מהאור המושג לאדם.

ירדן: 251א - יורד מדן, כנגד כבוד ולב רגז, משם חזרת ריש לקיש.

ירושה: 255, 259 - מאב לבנו עושר וגבורה, אך לא חכמה. 255 - בן נעשה כלי קיבול מהבלא דגרמי של אביו.

ירושלים: 319ב - מטבע שלה. 342-341 - חיבור הקצוות, מכה בצינור.

ירידה: 132ב - הכרחית לצורך עליה.

יריחו: 198ב - התפשטות ירושלים עד אליה. 199 - אחוריים דבית המקדש.

ישועה: 188 - קודמים לה יסורים. 188ב - בתחילתה בקטנות ולגרמיה. 189 - אחר שהשפיע הקטנות ה' עזרו.

ישראל: 34 - עמך ה', עם זו קנית. 124, 126 - דבקים בה' אפילו בחטאיהם. 127ב - דבקים בה' למעלה מהבחירה. 138, 156ב - מובדלים מעכו"ם. 157א - שורשם בה' ולכן עוונם ימחל. 141 - גם במקריהם יש סדר. 155 - דבוקים בה' וחטאיהם מיתקנים. 173ב - א"א לעולם בלא ישראל. 173ב, 178א - אע"פ שחטא ישראל הוא. 178ב - בשער החמישים יוצא לחירות מטומאה. 191, 193 - מיחדים ידיעה ובחירה, נעשה ונשמע, בטחון והשתדלות. 279ב - עזותם. 280ב - ליקוי לבנה. 282ב - מיוחדים כלבנה. 283א - פירוש 'תליתאי'. 293ב - ה' צלך. 297ב, 298א - יעקב וישראל. 307, 308א - עוה"ז ע"י ניצוח. 313ב, 314 - הגדרתם מתאוות. 316ב, 317א - קיבוצם. 320א - נמשלו ליונה.

חשבונות: 305א - שקר.

חשמונאים: 270 - מלכותם בבית שני מצד היראה.

חשמל: 165א, 167ב - יסוד הברית והתגברות על הקליפות.

טבילה: ראה מקוה. 33ב - בתורה.

טבע: 53ב - מקבל ממשלת האלוקים. 261ב - רצון ה' וממילא מצוה.

טוב ורע: 279ב, 280א - לא לפי הרצון והדמיון. 284 - לפי קריאת האדם. 286 - ה' מודיע הטוב. 288א - לפי התכלית.

טומאה: 57 - מצורע זכ ומת כנגד המידות.

טעמי מצוות: 283א - לא לחקור.

ידיעה: 191 - ובחירה, נעשה ונשמע, שני הפכים בנושא אחד.

ארץ יהודה: 215 - מקום נפשות בני דוד.

יום: 26ב-27א, 42, 44א, 46 - מתי קודם ללילה ומתי אחריו. 42 - מצוות, עוה"ב, הכרת ה'. 44ב - בעולם שנה ונפש. 76ב - ירבו ימיכם. 157, 162ב, 184א - יום ההוא - השגה נעלמת שתתבאר בעתיד. 284א - זכר.

יום טוב: 289א - הליכת רות לארץ.

יום כפור: 7א, 8א - תיקון ע"י היחוד. 137 - מעל הזמן ובזמן. 138 - בחינת עוה"ב. 240 - כפרה לעבירות, ובימי שלמה לא נצרך מכת שמחת ביהמ"ק.

יחוד ה': 7 - תיקון לקירוב הרע ולרחיית הטוב. 14 - יחידה. 15ב-16א - בשכל ומעליו. 77 - עליון ותחתון.

יחוס: 39ב - לעבר אין. 50א - לאם לעומת יחוס לאב.

יין: 86 - דעת תורה, דבקות. 91ב - ניכר בכוסו, חכמתו. 115 - המשומר - תיקונו תכלית העולם. 316א - נח. 338א - לוט ואדם.

ים של שלמה: 16א, 20ב - מחזיק מאה וחמישים מקואות.

יסורים: 88 - תיקון הגוף. 180 - יסוד דקטנות - כשהשפעה בחסד ולא ברין.

3345-346 א - מציאה ולא יגיעה. 3369-370 א - טוב גם ריח בוגדים. 3370-371 א - בירור שלמותם.

כבד: 91-92 - שלמות המעשים.

כבוד: 37 - מותר לחכמים. 38 א - החשמונאים תקנו. 311, 310 א - הגדרה שלא לשם ה'.

כהן: 51 א - נשים פטורות ממצות כהונה. 103 - חיובם בברכת המזון. 133 - זריזים וצריכים הגדרה. 248 - כנגד שורש הנעלם דדיבור, לויים בשיר כנגד חכמה, וישראל כנגד הלב. 270 - מלכות חשמונאי בבית שני מצד היראה.

כופר: 300 ב - לא מרוצה.

כלב: 29 - צועק במשמרת אמצעית. 250 ב - שורש הנעלם דעזות רעה, במצרים ובגלית.

כלים: 181 א - מונעים התפשטות האור.

כנסת ישראל: 1 א - פירוש ענינה.

כסיל: 93 א - בוטח במדומה. 93 א, 279 א - תוגת אמו.

כעס: 31-32 א - לצורך קדושה. 91-92 - קלקול המעשים.

כפרה: 298 א - שכר המכפר.

כשלון: 132 ב - בלעדיו אין שלמות.

כשפים: 354-356 - לעומת הנהגת אברהם הניסית.

כתובה: 289 - של נעמי.

לב: 19-20 א - הרגשת טוב ורע. 49 א - חומד כאשה. 55-56, 213 א - ומח, לפעול ע"י שניהם יחד. 61 - חכמת נשים. 63 - שיהיה בידו ביראה תמיד. 64 ב - עוצם ידי. 79 ב-81 א - מקור המעשים. 91 ב - ניכר בכיסו. 169 א - פועל באיברים, רחמנא ליבא בעי.

לבוש: 92 ב - יראה תתאה מלבוש ה'. 181 - קודם החטא כתנות אור. 182 ב - לאדם הראשון מצפרניים שמאב, וכשחטא מעור דנוקבא. 186-188 - לבוש תורה בעוה"ב.

לבנה: 128 - חסרונותיה. 279 א - מקבלת. 280 ב - לקוחה. 282 ב - סבובה.

לוג: 17 ב-18, 20 - ביטול בתשע מאות ושישים.

לודים: 253 - שורש נעלם דרע, מאכלם אדם בשעה ראשונה.

לוחות: 217 - בשבירתם שכחה דיצר הרע.

לויים: 248 - בשיר כנגד חכמה. 285, 290 - תאור מנינם.

לידה: 184 א - שמחה בחיות, עצבות בצמצום הגוף. 188 א - לידת דבר טוב ביסורין הממתקין בשר ולבוש משכא דחויא.

לילה: 26-27 א, 42, 44 א, 46 - קודם יום אחריו. 28 ב-30 א - שלוש המשמרות. 30 ב - חצות בין דין לחסד. 43-42 - להשמר מלאווים. 43 - אמונה. 43-44 א - ירידה לצורך עליה. 44 ב - בעולם שנה ונפש. 284 א - נקבה.

לילית: 153 א - חיה שטבעה זימה. 153 - חושקת בישראל ת"ח יחידי.

לימוד תורה: 25-26 א - להבין להשכיל לשמוע וכו'. 30 ב - אחרי חצות. 44-45, 63 - לפני הנישואין או אחריהם. 45 ב - אחרי גיל ארבעים. 46 ב - הלילה אחרי היום. 52 ב - התוכה והברכה. 52-53 א - ביום בכתב בעיון שבלב, ובלילה להיפך. 59 - לקנטר, להתפרנס, להתייהר ולשמה. 70 ב-71 א - מתורת ה' לתורתו. 71-72 א - פירוש דרוש וקבל שכר. 80 - לידי מעשה ומעשה הלימוד. 81 א - לא כעבר. 99 - מדרגות קבלה ולקיחה. ע"י מוסר ותשוקה. 99-100 א - תמימות ואח"כ ערמוניות. 275 ב - לכך נוצרת. 276 ב, 277 א - לשם שמים כנישואים. 279 ב - תורה מתשת עזותנו. 281 ב - במקום מצוות שע"י אחרים. 296 ב - ד' אמות של הלכה. 305, 306 א - אהבה, יראה ואמונה.

ליץ: 341 - סיבת מחשבת מאכימלך נתעברה.

לשון הרע: 144 - דוד מלכות פה מתקן. 201 - לעתיד לבוא יתוקן ע"י משיח בן דוד.

לשם יחוד: 1, 2 ב - פירושו וענינו. 2, 3 ב - פירוש בדחילו ורחימו. 2-3 ב - פירוש שילוב השמות. 392-393 - ביאור ההוראה אל הלב. 394 ב - שתי השגות.

מבול: 327 א - איזון העולם.

מגדל: 192 - שלמה מברר קושיות דואג ואחיתופל. 192 ב - כנס"י לית לה מגרמה כמגדל באויר.

מגידי: 220 ב - על דרך דיבוקים, מנפשי ערטילאין רמצותיו.

מדות: 11-12 - הלל תקנו כעס גאווה ושקר ומחלוקת. 109 - תאוה וכעס שורשי הרע. 109-110 - כנגדם באומות. 131 ב - צריך איזון בשני צדדים. 293 א - גאווה נגד רשעים. 307 ב - שבע כעמים. 311 ב - קנאה ותאוה כאב ואם. 312, 313 א - הניצוח בהיפך, התיקון. 316 - שורש אחד והתפרטות. 320 - כסימני טהרה בעוף. 325 - חסד וגבורה וההפכים. 330 - סדר הטובות כנגד הרעות.

מדין: 300 א - הנקמה מהם.

לבוא יתקנו. 245א - עזותם מתתקע"ד דורות ותיקונם בעזות דתורה דממנה הבריאה בדין.

מן: 292א - מנכים מהזכויות.

מנוחה: 115 - בעוה"ז ע"י משיח ושבת.

מסירות נפש: 129-130 - התלהבות בכל נפשך.

מספר:

אלף: 18-20 - שלם חוזר ליחוד. 19א - עשיה. 133ב - כחות פעולה. 352ב-353 - ריבוי זמני.

אלפיים: 297 - תורה קדמה לעולם.

ארבע: 23א - אמהות. 24 - סדרי משנה. 37-38 - מדות, אבות, מלאכים, מלכויות. 54ב-55א, 77א - אמות של הלכה. 247א - כל דבר מחולק לארבע.

ארבעים ושמונה: 10ב - טעמים, קנין תורה.

ארבע מאות: 192ב - למעלה מעוה"ז, קישוטי כלה, כנסת ישראל.

חמש: 22ב-23 - חומשי תורה. 24ב - סדרי משנה.

חמש עשרה: 21א - מעלות בשלימות.

מאה: 19א, 20א - ביטול, יצירה, אסור ומותר. 133ב - מאות - כחות מתינות.

מאה וחמישים: 20ב-21 - מקואות בים של שלמה, שלימות. 319א, 326ב, 327 - ברורי טהרה.

עשר: 18ב - ביטול. 19-20 - בריאה, קו, טוב ורע.

עשרת אלפים: 18 - מלוכה.

שבע: 15א - זיקוק, וחמישים לגלותו. 291א - עניי העוה"ז. 307ב - מידות ועמים.

שישים: 17ב - ביטול במקוה. 19א - ביטול.

שלוש: 20ב - אורך, רוחב וגובה. 23א - אבות. 28ב-30 - משמרות בלילה.

שמונה: 25ב-26א - להבין להשכיל לשמוע וכו'. 26א - נימים בכינור. 38ב - כינור דלעתיד לעומת המות. 291א - ימות המשיח.

שש: 18ב - השישית בטלה. 22ב-23 - סדרי משנה.

שתים: 22ב-23א - לוחות הברית. 23ב - אנכי ולא יהיה.

שתים וחצי: 13ב, 15ב - שנים נחלקו אם נח שנברא. 14ב - שנים כשלוש. 15א - שלושים חודשים.

מדרגות: 373 - כסולם יעקב.

מואב: 11א - גאווה. 109-111 - משורש תאות נחש. 110 - ומואב, כנגדם רחל ולא, רות ומשיח.

מוסר: 99 - כשמצד השכל ה' מאיר לו.

מות: 38ב - מלאך המות בשמונה. 41 - בהמה ורשע לעומת צדיק. 135 - הכרחי בעולם גבולי. 183ב - ביטול הנאות הגוף שלא לרצון ה'. 183ב - כשיכלו נשמות שבגוף הרע יכולע המות. 213א - כשאדם משלים את עצמו.

מזל: 219ב - בני חיי ומזוני - משתנה ע"י זכויות.

מזרח: 65א - התחלה מה'.

אוצר החכמה

מזה: 55-56, 213א - ולב, לפעול ע"י שניהם יחד. 64ב - כחי ועוצם ידי.

מחשבה: 17א - טובה מצטרפת למעשה. 213-214 - מדרגותיה תתאה עלאה ולעילא לעילא. 228ב - רעות דורשות תיקונן ע"י האדם. 265ב - מותר להרהר בשבת כי בשורש הנעלם אין רע. 292א - עונש.

אוצר החכמה

מחשבה דבור מעשה: 286ב, 287א - מתן תורה. 332ב - ישראל תורה וארץ.

מילדות: 303א - אינן שליחות לעבירה.

מים: 84, 86א - חכמת התורה, טהרה. 296 - משמעות הכאת הסלע.

מים אחרונים: 337ב - נגד סדום.

מכות: 284א - רפואה.

מכירת יוסף: 113-116 - מחשבת האחים.

מלאך: 30 - משמרות ברקיע. 36ב - מכאל באחת וגבריאל בשתיים. 38ב - מלאך המות בשמונה. 246 - שרש נעלם דגוף, וגם בחי צומח ודומם.

מלך: 18 - עשרת אלפים. 270 - בית דוד - תוקף האהבה.

מלכויות: 37ב-38א - נגד קנאה תאוה וכבוד וקטטה.

מלמדי תנוקות: 298א - מתקני הנפשות.

ממזרים: 229 - מאשת זנונים ועתידים ליתקן. 229ב-230א - פגמם בגוף או בנפש. 240 - עזותם טובה בעקבתא דמשיחא. 241 - א"צ לרקדק בממזרים כי נפסק שלעתיד

תשע: 17 - קבין שניטלו.

מקושש: 294 - שיטת רבי עקיבא ותלמידו.

תשע מאות ושישים: 17-ב, 18, 20 - ביטול.

מקיפים: 14 - כלבוש וכית לנפש מה'.

מערב: 65-ב, 66-א - יראה, לב.

מרגלים: 187 - ראו הלבוש משכא דחויא, ויהושע הפנימיות. 293, 294 - פירוש הפסוקים. 298-ב - טעות. 302-א - את הדרך כו'.

מעתת המכפלה: 344-345 - בית ועליה בחברון

מעפרון:

משיח: 110 - מתקן עטיו של נחש. 111 - בן יוסף מתקן כעס דעשו. 113 - בן דוד מתקן תאוה הנצרכת ולכן חי ומחיה את בן יוסף. 113 - בן יוסף חמה, בן דוד לבנה. 115-116 - בן יוסף ובן דוד תלויים זה בזה. 139-א - בן יוסף - שאול ואליהו אין חטא. בן דוד - עולה של תשובה. 194-ב - בן דוד מנצח נחש מכל וכל. 201 - בן דוד יתקן לשון הרע. 271 - בן יוסף ובן דוד - יראה ואהבה.

מעשה: 43 - אהבה בהתחלה. 60-61, 64, 66-א - ע"י

הקב"ה. 66-א - צפון. 67 - שניכר טובו לעומת מחשבה. 75-א - בירורו. 75-ב, 76-א - שיהיה בפועל מהחכמה. 79 - וחמור אבוס כעליו, מהלב. 80 - לימוד התורה. 79-ב, 81-א - מהלב. 81-ב - כשברעת כחרב פיפיות. 82-84, 89 - שלמות כשעושה מהלב לפי המחשבה. 87, 88-ב, 89-א - חטא העגל. 87-ב, 88-א - ניצוח המזיק. 88 - חסרונו כיסורים וכמסך. 89-ב, 90-א - ירבעם רצה לבטל. 91-ב - כבוד. 92 - החסר מקלקל חכמתו ובינתו. 93-ב, 94-א - מהיראה. 94-ב, 95-א - שלמותו מחכימה, לעומת העדרו. 95-ב, 96-א - משכיל ע"י זריזות ורדיפת המעשה והפשפוש. 96 - בית קיבול לברכת ה'.

מעשה בראשית: 163 - הכרת ה' מצד הנבראים

והבריאה. 164-ב - עבודת ה' להכיר ולא לחשוב שהבריאה נפרדת מה'. 184-ב - הכרה שגם הרע נברא מה'.

משכן: 3 - השכינה בישראל, עראי. 4 - נקרא מקדש.

משנה: 21 - הלכה, בזכותה קבוץ גלויות. 22-ב - פותחת לנופל ומחזירתו. 22-ב, 23-א - ששה סדרים. 23-ב, 24-א - חלוקת הסדרים לשנים ולשלושה. 24 - ארבעה סדרים. 24-ב, 25-א - פירוש אמונת זהסדר זרעים. 258 - ותלמוד - בלא שייכות לנבואה, בכל חסרון יש גם מעלה.

מעשה מרכבה: 163 - הכרת ה' מצד הבורא - הרוכב.

165, 168-ב, 189 - יחוד הבורא בעולמות, חשמל ויסוד. 263, 265-א - באדם, כי האצילות כפי המושג בלבבות ישראל. 263-ב - האבות, וכנגדם בכל דור.

משפט: 301-ב - שמוע בין אחיכם. 337-א - הצלת נפש דוד מסדום.

מתיקות: 84-ב, 85-א - חכמה מבינת הלב.

מתן תורה: 100 - נעשה בתמימות ונשמע בערמומיות.

126 - נעשה ונשמע מכה דבקתנו בה'.

מצה: 124-א - תכלית הגדרה מתאות.

מתנות: 249-א - גבורה חכמה ועושר כנגד בני חיי ומזוני, ובידי שמים. 250 - גלית בלעם והמן כנגד מחלון יעקב ושאלו. 255 - רבא נענה בשתים.

מצוה: 21-ב, 2-א - פירוש לשם יחוד. 25-ב, 6-א - כתיבת התורה. 17-א - אין להם גבול. 25-א - בורעים, אמונה. 345-ב - עד גיל ארבעים. 47, 50-ב, 51-א - פטור הנשים ממ"ע שהזמן גרמן. 51 - מצוות האכילה לתוספת מעלה. 51-ב - פטור האשה מפרו ורבו. 52 - ומלאו את הארץ. 66-ב - שלמותה כמאמרה מצד החכמה. 67-א - שלא כמאמרה. 75-א - בדעות במידות ובמעשים. 80-81 - לימוד תורה. 84-א - לפי העת לעשות. 93-ב, 94-א - מעשה לחבירו ולמקום. 96-א - לרדוף אחריהן. 126-ב - בני נח מצד השכל ודרך ארץ. 261-ב - רצון ה', כל דבר שבטבע. 276 - שכרה מצוה. 281-ב - לעומת לימוד תורה. 285-א - נשקלות במוזניים. 291-ב - מעשה ומניעה. 289-א - הליכה לארץ. 318-ב - לא התכלית. 382-ב, 383 - גיד הנשה.

מתקלא: 131 - הנהגת מלכי רבנן במידה.

נבואה: 31-ב - שואלים באורים ותומים. 140 - משה בקדושה דעת, בלעם מטומאת קרי. 195-ב - נתנה לחכמים, שוטים ותנוקות. 202 - ברורה מחכמה, מדרגת 'אתה'. 220 - ע"י קול ודיבור. 221 - נביא שקר - קול ה' עם נגיעה דלגרמיה. 257-ב - ניתנה לחכמים, משיגים הלל"מ. 258-א - לחכמים מצד החכמה שהיא נעלמה. 390-ב, 391-א - נפגעה כגיד הנשה. 395-396 - הלבושים נצח והוד.

מצרים: 162, 179 - גלות ראשונה לביורור שורש קדושת

ישראל. 360-ב, 361-א זימה לעומת יצחק.

נדר: 299 - כבונה במה.

מקדש: 3-ב, 5-א - בחינת הויה, הנבדל, קבוע.

נהרות: 234 - מעדן מתפשטים בארבע מלכויות דרע.

מקוה: 16 - טהרה מעוונות. 16-ב - ארבעים טאה. 17-ב - חטאי העולם בטלים בו. 20-ב, 21-א - מאה וחמישים בים של שלמה.

נשילת ידיים: 5-א - שלמה תיקן. 28-א - לקריאת שמע כלאכילה.

דלגרמיה. 175א - מלכות - לעתיד לבוא נקבה תסוכב גבר. 176ב - כתר - שורש נעלם ממחשבה. 176ב - דעת - ידיעה בלב לאחר חכמה ובינה. 177א - דעת - באומות אין.

עבד: 39ב - אין לו יחוס. 81א - מצות מעשיות.

עבודה: 79ב - מקור לגמילות חסדים. 306ב - דרך לחלק החיים.

עבודה זרה: 88ב-89א - ענין חטא העגל. 90א - עגלי ירבעם. 156 - בישראל שורשו בעריות ומתקן. 205ב - יראה מופרות וחיצונית. 298ב - מדין הטעו. 299ב - ענני כבוד הגנו ממנה.

עבירה: 17ב-17א - יש להם גבול. 174ב - בכל הדורות יעברו על כולן, ויתבררו ע"י חרטה ותשובה של הרשעים. 285א - נשקלת בפלס. 293א - גורת עבירה. 303א - שליח. 305א - הרואה יזיר עצמו.

עוזא ועזאל: 224ב, 227א - שני כחות לב ומח. 226א - פרחו למעלה, הכירו אמיתות ה'. 227ב - תאות היצר וחכמות חיצוניות בהתפשטות. 228א - שרשם בחכמה ובינה. 262א - קשירתם בימי נח.

עולם הבא: 35ב-36א - לאומר תהלה לדוד. 159א - בעומק דורשי רשומות לכל ישראל יש חלק. 159ב - משפט האדם לפי דעתו. 185א - חיות הלב, כבר ניתן לישראל בשמחת לבם בה'. 187ב - לבושו שיש מקום לטעות. 276, 362א - נהנים מזיו שכינה. 277 - טרקלין, שבת, גשמים, ים. 277ב, 278 - הכל טוב. 356ב, 362א - דוד.

עולם הזה: 17 - מידת החטאים שבו. 42ב - כשנת לילה. 74א - יש קץ לתענוג. 123ב - תחליטו לברר דבקות ישראל בה'. 131-130 - ענינו גבולות ומידות. 135ב - נועד ליתן מקום לעבודה. 142 - עיקר ענינו הנאה בקדושה. 174 - בירורים שהרע טוב בשורשו, עד ביאת המשיח. 236א - ענינו לקשור הדמיון בר"ת. 277 - פרודור, ער"ש, חמה, יבשה. 277ב, 278 - מעורב ומורכב. 291א - שבע. 299א - לא תושב בו. 356 - אברהם. 386א - דמיון עוה"ב.

עולמות: 168ב - אצילות - השגת הנבראים בעצמות ה'. 168ב - אבי"ע כנגד חלקי המרכבה והאדם. 172ב - לאחר החטא נוצרו אבי"ע דרע. 174 - עשיה - לאחר החטא רובו רע.

עוני: 94ב-95א - במעשים. 279ב - מתיש עזותנו. 290ב - שתי סיבות.

עוף: 384ב, 390 - תורה.

עורמה: 99ב-100 - מדרגת נשמע אחרי הנעשה. 100ב-101 - מציל מזימה ודמיון.

עושר: 64א - במעשים מה'. 95א - במעשים חכם. 291א - לעתיד לבוא. 349א - שלמות, משקל הצמידים.

נחוש: 347-348, 350 - של אליעזר סימן להשגחת ה'.

נחש: 111-109, 114 - פגמו ותיקונו. 161ב - שורשו, דרך נחש עלי צור. 166 - יסוד דקטנות דלגרמיה עביר. 169ב - דקדושה בקטנות דלגרמיה. 168א, 170 - מקורו בנגה ובחטא ירד לקליפות רע. 170 - נברא לנסיון כמשל הזונה. 172 - קביעות הרע בשורש וחשק התפשטות הוא עטיו של נחש. 182א - אורו - רצון החטא, לבושו - חטא בפועל. 183ב - עפר לחמו כי לא נהנה בקדושה. 183א - עטיו של נחש - תאוה היוצרת גוף הולד. 267-269 - תיקון קולו.

נסיון: 82ב - של יוסף. 103, 112ב - לכל אחד בהפכו.

נפילת אפים: 130 - בחינת מסירות נפש.

נפש: 40 - מעלה והשלמת חסרון. 54-52 - צריכה למשול ולהנהיג את הגוף. 94 - התשוקות לה'.

נצח: 395 - והוד, ראשית הצמצום. 396ב-397 - לבוש החסד, ולפעמים כנגד הגבורה.

נקבה: 175א - תסוכב גבר בגילוי מלכות ה'.

נקמה: 81ב - כששם שמים מקיפו.

נר"ן ח"י: 13ב-14א - נר"ן צריך לתקן. 14 - ח"י הם המקיפים מה'. 169 - כנגד ד' עולמות וחלקי המרכבה. 307א - תורה וברכתה.

נשואין: 44ב-45א, 63 - לפני תורה או אחריה.

נשמה: 49א - מההריון. 183א - נשמות שבגוף - חיבורם בעטיו של נחש. 290א - של רות.

סאה: 16ב-17 - סיבת ארבעים סאה. 17 - חטאי כל העולם.

סדום: 336, 337 - בירור גבורתם.

סוטה: 290ב, 291א - מתנות כהונה, עוני, מתחילה טועה.

סוכה: 12ב-13א - משמעות ראשו בסוכה ושולחנו בבית. 117ב - שמחת הבטחון בה'. 120א, 127א - מבררת האמונה. 314ב - מבחן לתאוות הגוים. 316ב, 317א - ניצוח הפירוד.

סימן: 202 - מעשי אדם סימן למעשי ה'.

סימני טהרה: 320 - בעוף כנגד המידות.

ספירות: 98א - בראש ספר משלי. 104 - קו אמצעי, ישראל. 118ב - יסוד מלכות ברכה קודם הנאה. 166א - מלכות - תכלית וסוף רצון ה' בנבראים. 166א - מידות נאצלות מעצם אין סוף. 170א - מלכות - יסוד החשק

פרה: 205 - טהרה לטומאת עטיו של נחש ומכפרת העגל.
2236, 240א - שלמה רצה להשיגה מצד החכמה למעלה
מבית משה.

פרו ורבו: 47-46, 51 - שנאמר לאדם לעומת נח. 51 -
פטור האשה. 52 - ומלאו את הארץ. 59 - מעשים טובים.
89א - בצלם אלוקים.

פרנסה: 31 - התפרנסו זה מזה ופשטו בגדוד.

פרצופים: 162 - ארבעה בקדושה וכנגדם בטומאה. 162
- ארבע מלכויות בירור ארבעה פרצופים.

פתום ורעמסס: 150 - עיקר נסיון הגלות בתאוה.

פתי: 99, 101א - פירוש לתת לפתאים ערמה, משה. 100
- מדרגת נעשה. 131 - מידת אמצע בלי קצוות. 284 -
לעומת אויל, משה. 341 - דן, כח המעשה, משה.

פתקא: 242 - דבר מפורש, מאמר ומציאות.

צדיק: 6 - ע"י השפעת החיים. 16א - יפשפש. 41 -
נחמה לצדיק שרע לו. 44 - יום קודם ללילה. 68 - חכמה
קודמת. 72-73א - הנאתו קדושה. 94 - משתוקק לה'
בשמחה. 98 - פירוש זכרונו לברכה. 278, 279א - יוחיכו
ולא יאשמו. 281 - שם שקרא לעצמו. 294 - נפגם מהרור.
298 - לא ראיתי צדיק נעזב כו'. 306 - מחלק החיים. 308,
309א, 313, 314 - מוגדר לעומת חסיד. 311 - נח שנברא.
368 - שייכים לצורה. 384 - מושפע מאחיזת עשו.

צדק: 301 - שמוע בין אחיכם.

צומות: 218 - בתיקונם סעודת לויחן ושור הבר.

ציצית: 295 - התכלת מיעוט.

צל: 293 - ישראל והגרים.

צלם: 54-53, 56א - שלטון הנפש על הבהמיות. 393 -
רק בנפש המשיג. 89א - אלוקים - להוליד. 166א - בצלמו
כדמותו - משפיע.

צמצום: 3 - להכיר יחודו. 87 - להשרות שכינתו בגוף.
393-394א - של ההשגה לפי הנפש. 395 - הראשית בנצח
ההוד.

צפון: 64, 66, 68א - מטתו בין צפון לדרום. 66א -
המעשה ביד ה'.

צרה: 188 - צמצום כחות הנפש - עמו אנוכי בצרה.

קבין: 234 - ביאור עשרה קבין - א' שורש וט'
בהתפשטות.

עזקא: 242-243 - טובב, אור מקיף, סוד כח שלמה.

עין: 49א - רואה כאיש. 302 - עיני ה' ועין ה'. 336א, 337
- כח הגבורה. 344-345א - של עפרון.

עם הארץ: 50 - טהרתו כחרס. 384-385 - פגיעת עשו
בגיד הנשה.

עמוך: 11א - שקר. 109-111 - שורש תאות נחש. 110 -
ומואב - כנגדם רחל ולא, רוח ומשית.

עמל: 265 - עיקר הביירוים והתיקון בתורה.

עמלק: 108 - מחיתו ושמחת הביכורים. 123 - רע
בשורשו. 123 - א"א שיתגייר ולכן אין ע"ז ציווי בתורה.
123 - מחיתו מכח דביקות ישראל בה'.

ענוה: 69א - ע"ג יראה. 69 - חכמה שבעקבותיה יראה.

עץ הדעת: 171 - ציווי ה' לא לאכול, לא לדעת מרע.
171 - התחלת החטא בהקשכה לנחש - נגיעה. 322 - המח,
הלב. 323 - דבקות באמת.

עץ החיים: 321, 322א - הלב, המח. 324 - תשובה.

עצה: 31, 32 - מהשכל התורה והנבואה.

עקדת יצחק: 125א - אמונת אברהם למעלה מהשכל.

ערובין: 4-5א - להשיג היחוד, שלמה.

עש"ן (עולם שנה נפש): 23-24א - חלוקת סדרי
משנה. 250-251א - מצות שבעולם שנה נפש. 138 - ביהמ"ק
יה"כ וישראל. 307 - תלויים זה בזה.

פושעי ישראל: 104 - בגופן בתפילין, ותורה מתקנת.
155, 189 - במחשבה, אבל עכ"ם בעבירה בגופם.

פישון: 234 - בבל, שאול.

פלוסופים: 275א - מחלוקת לגבי ראייה. 279, 280א -
למה אדם מרע. 284 - מציאות הנאה והמנונה.

פלישתים: 360-361א - זימה בלא תקנה.

פלפול: 202 - תירוץ לקושית התוס', מה מועיל תריפות
הבל.

פנים: 218 - עיקר ציור הנפש.

פרד: 362-363א - זבל פרדותיו של יצחק.

רוח הקודש: 71א - תורתו. 71ב-72א - שחר דרישתו. 106 - השגתה ע"י ביכורים. 118 - שורה מתוך שמחה ומתוך אמונה בח' אמת. 201ב, 207 - גרולה מנבואה. 220א - מהבלא דגרמי, מהארץ כדוד המלך. 220ב-221 - ע"י זכויות האדם בנסתר. 258 - יש צד גבוה מנבואה, דניאל חזי והם לא חזו.

ריח: 370ב-368א - לפי המעשים, משפיע לשכנים.

^{אוצר החכמה}

רישא דלא אתידע: 7ב - יחוד המחשבה במחשב.

רע: 164-163 - שורשו הנעלם טוב. 164 - שורשו בחירה ברע. 167 - קודם החטא היה חוץ לאדם. 170 - ה' בראו בכח, לנסיין. 172ב - לאחר החטא נתגשם. 175א - לאחר התשובה נמשך ממנו כבוד שמים. 181א - השפעה בקטנות. 181 - מכח הצמצום הכלים לברוש וקליפה. 182ב - הנפש מעצמות ה' בלא רע.

רפואה: 284א - במכות.

רצון: 279ב, 280א - רצון האדם לטוב.

רצח: 380ב-381 - בגלעד מלבן. 388ב - ניצוחו בחסד. 389א - ביטולו בגבורת האמת.

רשעים: 30ב - מותר רק להוכיחם. 44א - לילה קודם. 45ב - האם יהיה אדם בעיני עצמו כרשע. 94ב- תשוקתם לה' תאוה. 96ב-97א - מכוסה מברכה. 98 - שמם ירקב. 282א - קשריהם. 368ב - שייכים לחומר.

שבו: 153א - אבן דנפתלי, התפשטות בקדושה.

שבעות: 288 - קריאת רות.

שבטים: 153א - נפתלי - אבן שבו, התפשטות בקדושה. 254 - יוסף - להבה אוכלת אדם, אך אין זה התכלית. 268א, 341 - דן מחובר ליהודה בעמל מלאכה ובנין ביהמ"ק. 300א - ראובן וגר בעלי מקנה. 377-378 - זבולון תומכי התורה.

שביעית: 119 - גורמת ברכה בשישית כשבת.

שבת: 44-46 - המחלוקת אם מונה ששה ומקדש או להיפך. 71א-72א - נביעת החכמה. 72א, 73 - העונג מצוה. 76ב - הכרת ה' בזמן. 185ב - תענוגי ישראל הם כבוד שמים. 283ב - פירוש 'תליתא'. 297 - תחום שבת. 310א - אחד משישה. 320ב, 321 - עניין לא תבערו אש. 341ב-342א, 349א - שלמות המעשים. 353 - נצחיות.

שור: 81-79 - ידע קונהו, חכמה. 88ב - חטא העגל.

שורש: 158ב - גם מטוב יכול לצאת רע. 159א - שורש דשורש - בישראל טוב ובעכו"ם רע.

קדושה: 262ב - השגתה ע"י עשיית דין וגבורה. 295א - המיעוט. 295ב - אשר יבחר ה'. 296א - מקדש ושכנתי, נשיאות אלצפן. 299 - לא בכל מקום.

קודשים: 27ב-26א, 42א, 46א - יום קודם ללילה.

קול: 211 - כלל הקולות - קבלה והשפעה, תפילה ותורה. 255ב - גילוי כח, בלידה - אנה ה', ובמיתה - עורו ישנים. 267א - של אדם נחש וחזה צריכים תיקון.

קטורת: 188א - לבושה חיות יתירה.

קטנות: 166ב - נחש דקדושה מקושר ביסודו לה'.

קליפות: 164 - ד' מראות יחזקאל ואליהו. 165 - נגה - קליפת הבחירה, דעת טוב ורע. 168א - ארבע כנגד עולמות. 172ב - נגה - לאחר החטא נתפשט לרע. 225ב - נגה - כח היצר דתאוה המעורב טוב ורע. 225ב - נגה - אסתרא, היא הדסה, אסתר, אסתהר. 226 - ע"ז דאפרודיטי, רבן גמליאל ירד למרחץ.

קנאה: 310ב, 311א - הגדרה שלא לשם ה'. 311ב, 312א - אב למדות הרעות. 312, 314, 315, 325 - התיקון בהיפך.

קנאה תאוה וכבוד: 32ב-33 - דוד תקנם תורה עבודה וגמ"ח. 36א - יהללך, שה' אלוקיו, שככה לו. 37-38 - וקטנות כנגד מלארים והאבות והרגלים והמלכויות. 57 - כנגד טומאות מצורע זב ומת. 58 - כנגד תורה עבודה וגמ"ח. 59א, 69ב - מלמטה. פנימה. 59 - כנגד מדרגות בלימוד תורה. 75א - מעשה.

קרבנות: 128 - כנגד מסירות נפש.

קרי: 140 - נבואת בלעם מזנות דשיטים.

קריאת שמע: 3א - יחוד שמע וברוך שם. 25ב-26א - פירוש להבין להשכיל לשמוע וכו'. 26ב-27, 46 - הלילה קודם ליום. 28א - נטילת ידים כמו לאכילה. 28ב-29 - בשלוש המשמרות שבליילה. 34ב-35א - סמיכותה לתפילה ולמיטה. 39א - דרשת ובלכתך בדרך. 40א - שלמות המעלה. 77ב - יחוד עלין ותחתון. 305ב - על מטתו.

קשת: 260ב - סימן להמשכיות ההשפעה גם לאחר החטא. 313, 314 - הגדרת התאוה.

ראיה: 218 - פועלת על הנפש. 264א - בישעיה ויחזקאל מצד הצמצום, ומשה רבנו פנים בפנים. 275 - לעומת הכטה. 397 - הכרה, יראה.

רבבה: 352ב-353 - ריבוי נצחי.

רגלים: 37ב - כנגד קנאה תאוה וכבוד וקטטה. 297ב - קשר לה'.

שמחה: 61 - בתורה עם אשה. 101, 108 - מתוך יראה. 117 - מתוך בטחון בה'. 393 - ממלא כל הארץ כבודו.

שנאת חנם: 38 - אליהו עושה שלום.

ש"ס: 122 - מסכת ע"ז מבררת בין ישראל לעכו"ם.

שעורה: 221 - מאכל בהמה כנגד חטא הגוף.

שפיכות דמים: 299 - הבאר שמרה מזה.

שקר: 305 - דרך השקר הסר ממני.

שרץ: 9 - טעמי טהרה, לא תגוף.

תאוה: 32-33 - תיקונה בתורה. 34 - להסיר לקראת

תפילה. 37 - גבורה ותורה נגדה. 38 - צומו עלי. 91 - ניכר

בכיסו. 110 - תהוקן לעתיד לבוא. 113-114 - לעתיד לבוא

יתברר שטובה. 143 - תיקונה בקברות התאוה. 147 - כלי

להשגת חכמה. 153-154 - גוים בשורשם, ישראל בענפים.

156 - אכילה - שורש לכולן. 305 - הרואה יזיר עצמו.

308 - המנצח משיג. 310, 311, 315, 316 - הגדרה

שלא לשם ה'. 311, 312 - אם למדות הרעות. 312-314,

390 - הניצוח בהיפך, לעומת התיקון. 314 - שקר פוסק.

315 - שלא לשמה טוב. 325 - התיקון. 333, 334, 335 -

התבררות אברהם ממנה. 336 - בירור המבול. 337 - בירור

גבורת סדום. 351-352 - ימין שמאל ואמצע. 360-362 -

יצחק מופרד ממנה. 380-381 - תאוה ולא רצח. 383-384

דור של שמד לא יידח.

תוכחה: 278, 279 - למקצתם. 303 - יעקב לרועים.

תורה: 5-6 - מצוה אחרונה לכתוב כל שלמות החיים. 10

- נקנית במ"ח דברים. 22-23 - שני לוחות וחמשה חומשים.

29-30 - פירוש תנוק יונק ואשה מספרת. 31-32 -

נמלכין בסנהדרין. 32-33 - תיקון התאוה. 37 - כנגד שקר

התאוה. 49 - בחינות יום ולילה. 54-55 - לנצח הגוף.

58 - נגד כבוד. 61 - ויראה, ודרך ארץ. 61 - אין בלא אשה.

62-63 - עונג ע"י יראה. 65 - חכמה בבחימה"ק לעומת

יראה. 74-75 - שכל מעשיו יחוד ה'. 75 - בדיעות במידות

ובמעשים. 75-76 - ביאור ואהבת לריעך כמוך זה כלל גדול.

78 - ארוכה, עם הגדרות. 79-80 - ידע שור קונהו. 82 -

גבורה וחרב. 84-86 - חכמה בינה ודעת, טהרה מתיקות

נסתרת ודבקות. 102-103 - חכמת הכרת ה'. 104-105 -

מצילה ממהימה. 122 - מבררת בין ישראל לעכו"ם. 142 -

במדבר כרשב"י, בא"י כר' ישמעאל. 147 - לעיתים מהשפה

ולחוף. 184 - הויה יעקב הכרת 'אתה'. 191 - השתדלות

משה, תפילה בטחון דוד. 206 - לא בשמים, מלאכים, ב"ש

וב"ק. 210 - גם עניני עוה"ז. מורשה אפי' לעמי ארצות. 212

- מצד כחות הנגלה, צדיק רעוה"ז. 216 - ע"י התיגעות בה

מכניעים האומות. 252 - מגנא ומצלא כשאינה משפה

ולחוף. 261 - מצידה מותרת אכילת בשר. למשמאילים בה

סם המות ומבול. 280 - שבע"פ קשר לישראל. 283, 286,

287 - פירוש 'תליתאי'. 284 - זכר ונקבה. 285, 291 -

תבלין ליצר. 286 - נתנה בשלשה דברים. 288 - גמ"ת.

שטן: 225 - הוא יצה"ר ומלאך המות.

שיחה: 265 - בלא כוונה לתורה, אחוריים דריבור, כתפילה לעומת תורה. 266 - תפילת דוד שכולו תפילה.

שינה: 34 - איסור אכילה הגורמת לשינה. 236 - עיקר הדבקות בבירור אמת דיעקב.

שירה: 5-6 - התורה היקף החיים.

שכחה: 217 - עיקר כח היצר בשעת מעשה. באה משבירת הלוחות.

שכינה: 1 - פירוש לשם יחוד. 21-22 - תושב"ע מעלה אותה מהגלות. 276 - חוטא מתיש. 392-394 - לשם יחוד.

שכל: 31 - קודם לתורה.

שכח: 111 - מדרגתו של יוסף. 112 - שכחי רוצחים.

שכר: 71-72, 73 - פירוש דרוש וקבל שכר. 276 - מצווה. 293 - עבירה. 298 - של המכפר.

שלום: 10-11 - שנים שנחלקן ב"ה וב"ש. 14 - שנים

לברור מדרגה. 37 - רק לעתיד לבא. 62 - אין בלא

אשה. 74, 76 - מחזיק ברכה. 135 - ביטול המות בעולם.

282 - בלא תאורת.

שלוש: 10, 309, 310, 327 - מדרגות האדם.

שליח: 303 - אינו לעבירה.

שלימות: 21 - שלמה, מעלות.

שם: 97 - הזכרתו מעוררת. 97-98 - פירוש שם רשעים

ירקב. 165 - מגדירים תכלית רצון ה'. 230 - שם האומר

הוא שורש המאמר. 281 - שאדם קורא לעצמו. 285 - אלא

שמות בני. 327, 328 - שלושת שמות האדם. 375-376 -

החומר הנגלה, של לוי נקי. 380 - גלעד.

שם ה': 2-3 - משמעות שילוב הויה ואדנות. 77 - הויה

ואדנות. 78 - בתורה הויה. 97 - הזכרת שם הויה מעוררת

ממרחק. 142 - שם מ"ב, תכלית הבריאה, המסעות לא"י. 142

- תחילת שם מ"ב וסופו - ת' דתיקון. 143 - נ"ס דשם מ"ב -

תיקון התאוה. 144 - ג"ד דשם מ"ב - תיקון הלשון. 162,

184 - אהיה - כנגד הכתר ויבורר לעתיד. 323, 324 - אסור

להגותו בעוה"ז. 392-393 - קוב"ה ושכינתיה. 394 - הויה

הנהגה אמצעית. 395 - דבקות.

שם טוב: 40 - אשריו בעוה"ז וטוב לו בעוה"ב.

תמימות: 399-100א - טוב בהחלה. 131ב - שימוש בכל המידות.

תפארת: 394א - שם הויה.

תפילה: 26ב - לנוכח אך בכבוד ראש, לסמוך לגאולה. 27 - היום קודם ללילה. 28ב-29א - ערבית רשות. 34ב-35 - ענין סמיכת גאולה לתפילה. 40א - השלמת חסרון. 40ב - אמרו אחר תפילתם. 46 - יום קודם ללילה. 63 - יראה שלפני התורה. 63ב-64א, 66 - סמוך למיטתו. 68ב - הקובע מקום. 128 - בכל נפשך. 130-129 - באור פני מלך חיים. 132א - בציבור עת רצון. 191 - בטחון בה' דוד, תורה השתדלות משה. 191, 193 - אצל ישראל מתיחדים תורה ותפילה. 212ב - מצד הנסתר, דחילו ורחימו. 293א - ככניסתו וכיציאתו.

תפילין: 42 - ביום. 155ב - ביאור קרקפתא דלא מנת. 166ב - ¹²³⁴⁵⁶⁷התקשרות ישראל בה'. הקשר בעורף. 185ב - רצועותיהן מקשר אחורי - נחש דקדושה.

תרמוד: 231ב - לא מקבלים גרים משם. 232 - אחוריים ¹²³⁴⁵⁶⁷דסיני, היפך ההגדרה וחכמה חיצונית. 233 - חורבנה תיקון היוחסין. 241 - חרבה דעתידין ממזרים ליטהר. תיקון תרמודאי בחנוכה.

תשובה: 137 - מצד בינה מעל הזמן. 137ב - ברגע אחד זדונות כזכויות. 174ב - כירור הרע בכל סוגי העבירות, והשבתו למקורו. 175ב - יש קונה עולמו - מתקן שורשו. 233א - שוכו אלי או השיכנו. 287ב - עבר ושנה.

תשעה באב: 387ב-388א - כנגד גיד הנשה.

¹²³⁴⁵⁶⁷אוצר החכמה

306ב - פירוש 'דפוס מעשה בראשית'. 307א - חיי האדם, ברכתה. 310, 325ב - תיקון התאוה. 323א - דעת טוב ורע כאמת. 324 - מקום למעשים ע"י צמצום. 373ב-374 - כבאר, כשלושה משקים. 377א - תומכי התורה. 382א - בעברית, ובע"פ יש ארמית. 389ב-390א - אהבתה. 395ב - בכתב ובע"פ כהויה ושכינה. 395ב-396א - משה, ובע"פ מתחילים הנביאים.

¹²³⁴⁵⁶⁷אוצר החכמה
תושב"כ: 186 - זעיר, ברית המעור, ולבושה הכתב. 203 - הלל"מ אחת, אמת דיעקב. 206 - כלי לתושב"ע ושומר הברית משיגה. 208-209 - השתדלות ובחירה.

תושב"ע: 21ב-22 - הלכה, בזכותה קבוץ גלויות. 144 - ספר דברים תיקונה. 186א - למה לא נכתבה. 186 - נוקבא, ברית לשון, ולבושה הגילוי לאחור. 202 - חכמה, ועדיפה מתושב"כ נובלות חכמה. מדרגת הוא. 203 - יחודא תתאה דאלו ואלו דא"ת. 204ב - במחשבה שני הפכים בנושא אחד זדונות כזכויות. 205 - חכם עדיף מנביא, לא בשמים היא. 206 - אור דתושב"כ, ושומר הלשון משיגה. 208 - 'ביאור לא ברכו בתורה תחילה'. 208-209 - מציאה, הכרה שהכל מה'. 258 - משנה ותלמוד - בלא שייכות לנבואה, בכל חסרון יש גם מעלה.

¹²³⁴⁵⁶⁷אוצר החכמה

תחית המתים: 362 - עליה בלא נפילה.

תיבת נח: 309ב, 210א - מדותיה כהגדרת האדם. 311ב, 326א - אבן או חלון. 326 - צורתה כהגדרת המעשים.

תכלת: 305ב - אין עכשיו.

תלמיד חכם: 50ב - טהרתו כמתכת. 68א - למה בניהם אינם ת"ח. 72ב-73 - הנאתו קדושה. 76ב-77א - שבא"י לעומת שבבבל. 79ב-80א - כחתן. 105ב - גהינם לא שולט בו. 106 - מאכלו כביכורים. 255, 259 - אין בניהם ת"ח, דחכמה מאין ומעל הלב שמתפשט. 276א - ששנה ופרש. 277ב - השונאים אותם.

הדפסה בראולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התוכנה

קומץ המנחה <מהדורת הר ברכה> רבינוביץ, צדוק בן יעקב הכהן עמוד מס': 153 הודפס ע"י אוצר החכמה

מפתח אישים

מפתח האישים

אבימלך: 339-340 - יראתו ועונשו.

ר' אלעזר בן דורדיא: 114-115, 175 - מהות תיקונו כשמו.

אריסטו: 284 - בעניין נאה ומגונה. 284 - אינו פתי.

בלעם: 100-101 א - דעתו זימה ודמיון. 140, 146 - נבואתו מכה זנות דשיטים. 141 - לא הכיר קדושת ישראל. 145 - הריגתו מתיקון דור המדבר. 152, 177 א - חכמתו בכח זימה. 297 - גדר מזה וגדר מזה. 299 - עצתו.

גלית: 250 - שורש עזות כלב וממזר.

דואג: 89 - דעת בלא לב. 147 א - תורתו משפה ולחץ. 248 - שורש רע דלשון ומעור, הופך מדבר לדומם. 248-249 - תיקונו באכילת אדם בחורבן. 252 - נטרד ע"י דוד המשתדל בפנימיות.

דוד: 12, 13 א - מדת השלום. 30 - לפני ואחרי חצות. 31 א - הכנור שהיה למעלה ממטתו. 32-33 - חסידותו. בתורה עבודה וגמ"ח. 33-34 א - שמא יגרום החטא. 37 - כנגד קטטות. 94 - השתוקקות לה'. 97 - זכרון שם אדנות. 144 - מתקן לשון הרע. 176 א - הרגל יצרו כאדה"ר קודם החטא. 191 - לבנה, כח דתפילה בהשתדלות. 215 - מתקן הלשון, מורה הלכות ולכן נתקיימה מלכותו. 216 - הצליח במלחמותיו וגילה ד"ת. 217 א - הרואהו נזכר תלמודו. 218 - זכה לסייעתא באסוקי שמעתא אליבא דהלכתא. 219 א - מעלה ארץ לשמים. 223 - עסקו בנסתרות ג' ראשונות. 243 - הרג יצר דמח ולב והשיג שרש דעצמו. 244 - במלחמתו ביצר לא יבנה ביהמ"ק שמגלה שכינה בארציות. 248 א - דואג ואחיתופל כנגד שורשו המדבר ויסוד העפר. 250 - נצח גלית שורש עזות כלב וממזר, וזכה לרוה"ק. 251 - צריך לתקן דואג, נוב ושאל. 257 א - נקרא נביא שהשיג השורש בהבלא דגרמי. 262 - כנגד אדם, דרך ארץ ולב (לעומת שלמה). 265 - מדתו תפילה ומלכות, השיג הבלא דגרמי. 306 א - תושבע"פ. 308 - חסיד. 313, 314 א - נראה בעל תאוות. 324, 325 א - עץ החיים, תשובה. 328, 329 - מגן דוד ואברהם. 338 - מהתעוררות הנשים. 342 א - כולל הקצוות. 344-345 א - מחבר אדם ומשיח. 345-346 - מציאה וגם גייעה. 352-353 א - רבבות. 353 - שבת.

דן: 251 - בשרשו ראש ובהשתדלותו יורד, ההיפך מיהודה.

דניאל הנביא משאל ועזריה: 128-130 - נצלו בזכות מסירות נפש. 238 - במסירות נפשם תיקנו חכמה חיצונית דשלמה. 258 א - דניאל - גם נביא וגם בעל רוה"ק כעזרא דוד ושלמה.

הלל: (בית הלל) 11-13 א - זכו מברורם החסד והיראה האמת והשלום. 13-14 א - ראשו בסוכה ושולחנו בבית. 14 - נח לאדם שלא נברא. 74-73 - הנאתו מצוה. יום יום. 74 ב - כל התורה על רגל אחת. 78-79 א - ממדת החסד, הלכה כמותו.

אברהם: 68 - חסיד, החכמה שבכליותיו, בתו. 122 - בנסיונותיו תיקן שורשו. 122 ב - בעקידה נקרא אזרח. 123 א - עיקר הבידור בשורש ע"י יצחק. 125 - נתנסה בעומק ראשית מחשבתו. 126-127 - תחילת נסיונו בהשתדלות כגרים. 133 א - תכלית הזריות. 268 - ראשית ההשתדלות. 309 א - חסיד. 317, 318 - אהבה מעצמו ואח"כ ושמה. 319, 327, 328 א - עניין לך לך מארצך. 319 ב - מטבע שלו. 322 - נחמד למראה. 326 ב - לעומת נח. 328 - עניין ואעשך לגוי ואברכך, והיה ברכה. 328, 329, 332 א - מגן אברהם ודוד. 329, 330 א - אם השמאל ואימינה. 330 ב - אם הימין ואשמאלה. 331 - אחרי הפרד לוט. 332 ב - כמה אדע כי אירשנה. 333 - ברורו בישמעאל. 333 ב - ברורו בברית. 333-334, 342 - ברורו בעקידה. 334, 335 א - ברורו במילה בעצת ממרא. 341-342 - השבועה בכאר שבע. 345-346 - זקן, מציאה וגם יגיעה. 353-354, 356 א - הנהגה ניסית לעומת קטורה. 357-356 - הוליד את יצחק. 357-358 א - הריגת יצר ע"ז.

אדם הראשון: 46-47 - פרו ורכו. 88 - עזר שיהיו פירות. 167 - קודם החטא הכיר רק שורש הרע מחוץ לו. 167 א - יציר ה' בלא תאוה לגרמיה. 167 ב - בעלם אלוקים אצל אצילות בלא רע. 172 ב - אחר שחטא ברח ולא מיחד הרע בשורשו. 175 א - לאחר התיקון יוברר שהיה טוב לידע ברע. 181 ב - קודם החטא לבושו כתנות אור. 266 ב - חטא במעשה, ועיקר התיקון בעמל מלאכת המצוות.

אהרון: 143-144 - ביאור חטאו כשדיבר במשה. 297 א - כשמת בכו כולם. 298, 299 א - הכאת הסלע.

אחיתופל: 89 - דעת בלא לב. 147 א - תורתו משפה ולחץ.

'אחר': 158 ספרי מינים מעידים על שורשו הרע.

איוב: 288 א - מכותיו.

אליהו: 36-37, 38 א - בארבע, שלום. 137 - בין נדב ואביהוא לפנחס. 138 א - מתקן אהבה ויראה. 138 ב - קו האמצע. 152 - מתגלה למי שמכיר קדושת ישראל. 183 ב - מלאך הברית, לכן לא מת.

אלימלך: 288 - סברת יציאתו. 289 א - צדיק.

אליעזר: 347-348 - משמעות הקרה נא לפני. 349-350 - יציאתו מארור לברוך.

ר' אליעזר: 206 - צדיק מדרגת תושב"כ ובת קול מסייעתו.

ירבעם: 89-90 - התחכמותו בשני העגלים. 215 - מלכותו.

ישמעאל: 333 - בירור הזוהמה מאברהם. 340-341 - שרה הוציאתו.

יששכר: 80 - מעשה לימוד התורה. 81 - חמור גרם. 83-84 - ענין יודעי בינה לעיתים.

לאה: 110 - יצאנית היתה - בקדושה. 374-375, 380 - שלמות הלב לעומת רחל. 377-378 - הפעם יזבלני אישי.

לבן: 108 - ביקש לעקור שם ישראל. 303 - סברותיו. 380 - הוליד האמהות. 381-382 - הרציחה בישראל ממנו, ארמי.

לוט: 331 - תאוה. 336 - קשריו עם סדום. 336, 337 - קמעט נשקע בסדום. 337 - אשתו. 338 - התיקון מכוונת בנותיו. 351-352 - תאוה אמצעית.

לוי: 111 - מקבל גרים. 114 - ניסה לתקן חטאו. 375-376 - חומר נקי.

ר' מאיר: 7-10 - אמירתו על טמא טהור ועל טהור טמא. 8 - אין הלכה כמותו. 8-9 - לא עמדו על סוף דעתו. 9 - שמו. 15 - מדרגתו. 375-376 - חכמתו בדיוק בשמות.

מחלון: 288, 289 - מיתתם.

מלכת שבא: 153 - ביאור שמה ושם מדינתה. 154 - תוקפה בימי שלמה תענוגים דקדושה.

מרים: 143-144 - ביאור חטאה כשדברה במשה. 191 - ממנה מלכות דוד, לבנה. 194 - מבארה הוא הצור וים של שלמה. 195 - יראת שמים ומשה ממשיכה בהכאת הצור.

משה: 99 - פתי יאמין. 140 - דעת, היפך שטות דבלעם. 141 - הכניס נבואת בלעם לתורה. 143, 145, 219 - לא שייך למדרגת הארץ. 143, 194, 219 - מדרגתו בעל, חמה, שמים. 143-144 - תיקונו כדיבור ולא בתאות. 144 - חשב לתקן הלשון ולהכנס לארץ. 145 - ראיתו את הארץ. 145 - פטירתו בהשלמות בנקמת מדין. 162-163, 179, 190, 194 - חשש ללחום בתנין, כתר דרע. 190 - חשש שישראל עו"ז ולא ייגאלו. 191 - כח תורה השתדלות ובחירה. 194 - חשב לנצח שורש הרע. 195 - הצור בסיני ובסלע - תורה וגבורה. 205 - תיקן המעור, ידע טעם פרה. 219 - מוריד שמים לארץ. 267 - מתקן קול נחש ע"י יסורים דהכאת הצור. 269 - התיקון ע"י 'שכון ארץ ורעה אמונה'. 279, 294, 295 - כחמה. 283 - פיורוש 'תליתאי'. 284 - פתי. 292 - פיורוש למה הריעות כו'. 294 - אינו נפגם מהדור. 295, 296 - טענות קורח. 296, 298, 299 - הכאת הסלע. 297 - ויכחו בני ישראל. 299 - תפילתו לאלקי הרוחות. 300 - נקימתו ממדין. 303 - וראה בעיניך כו'. 390 - גיד הנשה.

זבולון: 80 - לימוד לידי מעשה.

חזה: 266-267 - חטאה גם כדיבור וע"כ עמל התיקון כדיבור.

חזקיה: 238-239 - רצה להיות משיח ע"י בירוורו כשינה. 239 - לא אמר שירה, הכניס שליחי נבוכדנצר לביהמ"ק.

יהודה: 114-116 - במלכותו שלוה בתיקון החטא.

יהושע: 199 - קילל בונה יריחו. 279, 294, 295 - כלבנה. 294 - נפגם מהדור. 299 - הצייר למשה פוקרו.

יוסף: 82 - מדוע שור. 97 - זכרון שם ה'. 111-112 - שונא זימה. 112 - שורף בית עשו. 115-116 - כעס ורתחא דרבנן. 115-116 - תשדו ומרידתו ביהודה. 116 - תיקונו בתשובת יהודה. 313, 314 - ניצוח התאוה. 353 - מכין לשבת.

רב יוסף: 204 - סיני כהלל"מ, הלכה כמותו במחלוקתו עם רבה.

יהזקאל: 163 - ראתה שפחה על הים וגילוי יחוד ה'. 189 - שפחה ראתה התיחרות המשכא דחויא עם ה'. 263 - בן כפר. 264 - בכבל אחוריים דאחוריים.

יעקב: 34 - שמא יגרום החטא. 37 - העדר הכבוד. 106 - נחלה בלי מיצרים. 108 - מאבקו בלבן. 114 - ביקש לישב בשלוה. 182 - תיקן הלב ואח"כ המעשה, בניגוד לעשו. 182 - נשא אשה רק בבית לבן. 271 - מיחד אהבה ויראה, צורת אדם במרכבה. 299, 321 - ביקש לישב. 303 - הודור משהובטח. 303, 304 - תוכחתו לרועים. 304 - הסתפק אם צדיק. 323 - דעת טוב ורע באמת. 334 - הקיום לעד. 356-357 - אמת, האהבה מהיראה. 358-359 - הריגת היצר מהבטן. 359, 360 - עוקב לעשו. 366-367 - נדמה ליצחק בן ארבעים. 366-367, 370 - רמאותו לצורך קבלת הברכות. 368 - ויתן לך אלוקים. 370-371 - יציאתו מבאר שבע והליכתו חרנה. 371-372 - משמעות התחברות אבני המקום. 374 - משמעות הבאר. 378-379 - משמעות הפיצול במקלות. 383-385 - ענין גיד הנשה. 384-385 - יעקב ישראל ישורון. 386 - גבורתו אמת.

יצחק: 123 - מברר שרש קדושת ישראל. 125 - אמונתו אפי' בהעלם ידיעה ורצון. 146 - שני ומבדיל. 317, 318 - יראה לשמה בארץ ישראל. 323 - טוב למאכל. 335 - הנהגת הטבע מה'. 339-340 - לעומת אבימלך, כהות עיניו. 342-343 - שופר, הטוען לגאולה. 343-344 - כשרה לעומת אברהם ורבקה. 347 - מדוע לא יצא מהארץ. 348 - זיווגו ע"י נישוח. 350 - ב - ברוך. 356-357 - מוליד אמת מאהבה. 358 - הריגת יצר עריות. 359-360 - קרא יעקב כי אהב את עשו. 360-362 - אל תרד מצרימה מלאת הזימה. 362-363 - מתעלה בלא נפילה כבתחית המתים. 363-365 - חפירת הבארות. 365-366 - כנגד בהמה, יש טומאה. 371 - הישועה.

רמ"א: 264 א - ב'תורת העולה' הבין בשכלו למרות שלא ידע בקבלה.

נבוכדנצר: 154, 157 ב - אין חלק בעוה"ב. 237-238 - ניתק עצמו משורשו באצילות, שרף ביהמ"ק. 239 - פתח באמירת שירות מכח שורשו בשלמה.

נדב ואביהוא: 132-134 - ביאור חטאם. 134 - תיקונם בפנחס. 135 - עוררו מחלוקת קרח. 135 - אם זכו היו חיים לעולם. 285, 286 א - סיבת מיתתם.

נדו: 46-47 - פרו ורכו. 308, 309 א - צדיק. 315, 316 - כרמו הוסיף תאוה. 320 - קודם שלח העורב. 326 - לא היה מנהיג.

עוזיה: 187 ב - אחוריים דרוד המלך ומבררו.

עזרא ונחמיה: 244 ב - יראת חטא דעזרא מולידה תקיפות דנחמיה כרוד ושלמה. 245 א - עזרא כמשה בנבואה ונחמיה ברוה"ק ולא זכה לגמר התיקון. 270 - עזרא כהן מסטרא דגבורה ונחמיה בטל לגביו.

עפרון: 344-345 - המערה שבקצה שדהו.

ר' עקיבא: 204 - יסוד תושב"ע מחדד התלמידים.

עשו: בגרי חמורות - מעשים חיצוניים ופושט טלפיו. 359-360 - מכר שלמות המעשה. 366 - יצחק רצה לברכו. 368 א - מטל השמים מעל.

פנחס: 134 - מתקן נדב ואביהוא. 136 - נכשל במתינות דבת יפתח. 137, 140 - תיקונו באליהו. 271 - הוא אליהו, יברר היתוס.

פרעה: 178 - עורף ואחיזה בשורש הרע. 282 - פרוש 'נרפים'. 303 א - שלח המילדות לעבירה.

קטורה: 353-354, 356 א - כשפים לעומת ניסים.

קרח: 295, 296, 324 - פירוש טענותיו. 298 ב - טענת אבינו לא היה בערתו.

רבה: 204 - הלכה כרב יוסף במחלוקתם.

רבי: 8 א - השגתו ממדרגת רבי מאיר. 390 ב - חשעה כאב.

רבקה: 343-344 א - חסד, השלמה ליצחק. 348-349 - הנזם והצמידים שלמות המעשה. 352 א - אהבה אמצעית. 352 ב - היי לאלפי רבכה. 371 א - ברכות וגלות ליעקב.

רות: 288 א - הצרות לטוב, גמ"ח. 288 עד 290 א - פרוש פסוקים מהמגילה.

רחל: 374-375, 379 ב - שלמות המעשים לעומת לאה. 379-380 - ענין גניבת הטרפים.

ריש לקיש: 249 - תקיפותו מדבקתו בשורשו הנעלם, וחילו לאורייתא. 253-254 - בירורו כשנמסר ללודים, מת מקטרוג ר' יוחנן. 254 ב - מאכלו בקדושה, והשאיר קבא דמוריקא.

שאול: 215 - לא נתקיימה מלכותו כי אין הלכה כמותו. 216 - שרשו בצניעות ולכן לא בער הרע במלכותו. 217 ב - בהשתדלותו שוה לדוד. 352-353 א - אלפים.

שלמה: 4-5 א - האזניים שעשה לתורה. 21 א - שלמות. 154, 157 ב - חשבו חכמים לדתותו מעוה"ב. 158 - חשבו חכמים ששורשו רע. 161 א - חשב שנגמר התיקון ולכן טעה במלכת שבא. 161 ב - הכיר שאינו גדול ממשה לתקן הרע בשורשו. 207 - קהלת בקש לדון דברים שבלב. 224, 228 - השלים הג' ראשונות, ורצה לתקן ז' תחתונות. 229 - פעל לתיקון חכמות חיצוניות וממזרים. 230-231 - מברר יחוסים כמשיח, רכב על פרדה לגיחון. 231, 235 - תיקון שרש הרע. 231, 235 - חשקו ללא הגדרה. 231 ב - רצה לתקן עבדיו פסולי תרמוד. 234, 237 א - רצה לתקן בת פרעה ומלכת שבא. 236 - איחר הקרבת התמיד ברצונו לתקן ג' ראשונות והדמיון. 236, 240 א - רצה להשיג טעם פרה מצד החכמה למעלה מבינה משה. 237 - רצה לתקן נבוכדנצר מצד שורשו באצילות. 237-238 - בנגלה נכשל מעורף חכמה וחוסר יראה. 239, 240 - תקונו ע"י אנכה"ג שבטלו יצר ע"ז ותקנו היחוסין. 240 - ניסה לתקן הממזרים מצד הבנים. 242 - ירד לתרמוד להעלות העשוקים. 243 - גלותו וירידתו למקום הקלקול. 244-246 - סוד בהמות בהררי אלף תיקון שורש נפש הבהמית. 257 א - נקרא נביא שהשיג השורש בהבלא דגרמי. 262 - כנגד נח, תורה ומח (לעומת דוד), ומאכלו שעורים. 267-269 - חשב שתיקן הכל ואין רע ולכן מיעט ההגדרה. 270 - באמת היה ירא, ולגלות זה גלו לכבל.

שמאי: 11 ב, 73 - מדרגתו. 13-14 א - ראשו בסוכה ושולחנו בבית. 14 - נח לאדם שנברא. 78 - ממדת הגבורה.

שמואל: 396 א - נבואתו חלשה כגידי הנשה.

שמעון: 111 - מקבל גרים. 114 - ניסה לתקן חטאו.

שמשון: 250 - יעקב חשבו משיח כי גבורתו כיהודה. נערץ סופן בתחילתן.

שרה: 333 - מתקנת חטא חווה. 335 א - צחקה. 340-341 א - הוציאה את ישמעאל. 343-344 א - גבורה, השלמה לאברהם.